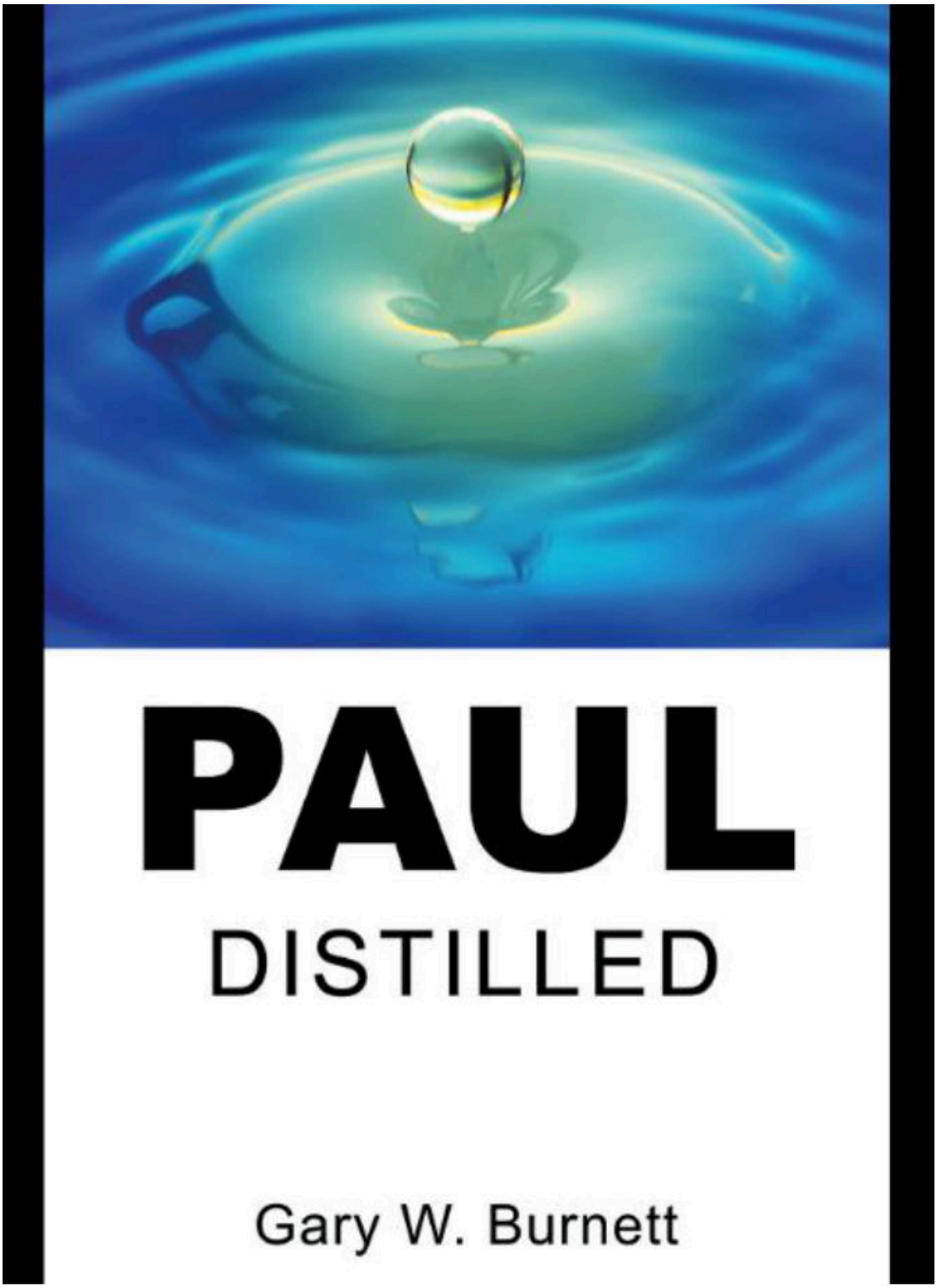
Paul Distilled by Gary W. Burnett

கேரி டபிள்யூ. பர்னெட் (Gary W. Burnett) · ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf · ஏப்ரல் 2022 · அக்டோபர் 2026-இல் திருத்தப்பட்டது

சாராம்சத்தில் பவுல் (அவருடைய ஊழியமும் செய்தியும் சுருக்கமாக)

பர்னெட் (Burnett) பெல்ஃபாஸ்டில் இறையியல் பேராசிரியராக இருந்தார்.

இங்கே அவர் தம் புத்தகத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார்:

Paul Distilled by Gary W Burnett - YouTube

இங்கே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒரு சுருக்கமான, பரிந்துரைக்கத்தக்க சாராம்சம் உள்ளது: Fitzroy Sunday Nights - YouTube

முன்னுரை

அதிகாரம் 1: உலகை மாற்றும் தேவனுடைய அன்பு

அதிகாரம் 2: அன்பு ஒரு வினைச்சொல்

அதிகாரம் 3: சுவிசேஷம்

அதிகாரம் 4: சிலுவையில் அறையப்பட்ட தேவன்

அதிகாரம் 5: உயிர்த்தெழுதல் தொடங்கிவிட்டது

அதிகாரம் 6: ஜீவன் கொடுக்கும் ஆவி

அதிகாரம் 7: இயேசு, உலகத்தின் ஒரே மெய்யான கர்த்தர்

அதிகாரம் 8: உலகத்தில் தேவனுடைய நீதியாக இருத்தல்

அதிகாரம் 9: தீவிரமான சமாதானப் பண்பு

அதிகாரம் 10: ஏழைகளை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்

அதிகாரம் 11: பயத்துக்கான மாற்று மருந்து

அதிகாரம் 12: பவுலும் தலைவிகளாகப் பெண்களும்

அதிகாரம் 13: சேர்ந்து உலகை மாற்றுதல்

அதிகாரம் 14: எல்லாவற்றையும் மீண்டும் வீட்டுக்குக் கொண்டுவருதல்

பவுலும் தலைவிகளாகப் பெண்களும்

முதலாம் நூற்றாண்டில் பெண்கள்

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தி எல்லா மனிதருக்கும் உரியது என்பது பவுலுக்கு மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. தேவன் அருளும் ஜீவன் என்ற ஈவு, அதாவது புதிய சிருஷ்டி, எந்த வேறுபாடும் பார்க்கவில்லை; அது மனிதர் எழுப்பிய எல்லாத் தடைகளையும் உடைத்தது. பவுலின் உலகம் மிகுந்த படிநிலை கொண்டதாக இருந்தது; இயேசுவைப் பின்பற்றுவோரின் சமூகங்களை அவர் நிறுவியபோது, சுவிசேஷத்தின் முழுத் தாக்கத்தையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதை அவர் உறுதிசெய்ய வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லா மனிதரும் சமமானவர்கள் என்று அவர் அவர்களுக்குச் சொன்னார். ஆகவே இனப் பின்னணி – ஒருவர் யூதரா புறஜாதியாரா –, சமூக, பொருளாதார அந்தஸ்து – ஒருவர் அடிமையா சுதந்திரவாளியா –, அல்லது பாலினம் – ஒருவர் ஆணா பெண்ணா – ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான வேறுபாடுகளை இந்தச் சமூகங்கள் இனி சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. பவுலின் உலகில், அவருடைய தாயகமான யூத மதத்திலும் சரி, முதலாம் நூற்றாண்டின் ஹெலனிஸ்டிக் கலாச்சாரத்தில் பொதுவாகவும் சரி, பெண்கள் இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாக இருந்தார்கள். பெண் வெறுப்பு பரவலாக இருந்தது. நாடக ஆசிரியர்களும் தத்துவஞானிகளும் பெண்களை வெளிப்படையாக இழிவுபடுத்தினார்கள் – யூ-

ரிப்பிடீஸ் (Euripides) அவர்களை "அழிவின் இந்தச் சிருஷ்டி" என்று அழைத்தார்; அரிஸ்டாட்டிலோ (Aristoteles) பெண்ணை "உருக்குலைந்த ஆண்" என்று கருதினார். சில விதிவிலக்குகள் இருந்தன என்பது உண்மைதான்; ஆனால் பொதுவாகப் பெண்கள் தங்கள் கணவனின் உடைமையாக நடத்தப்பட்டார்கள், முறையான கல்வி பெறவில்லை, மொத்தத்தில் முழுமையான மனிதர்களாக நடத்தப்படவில்லை.

யூத மரபில் பொதுவாகப் பெண் தாழ்வாகவே மதிக்கப்பட்டாள். முதலாம் நூற்றாண்டின் யூத வரலாற்றாசிரியர் ஜோசிஃபஸ் (Josephus), பெண் "எல்லாக் காரியங்களிலும் ஆணைவிடத் தாழ்ந்தவள்" என்று சொன்னார்; யூதத் தத்துவஞானி பைலோ (Philo), பெண்கள் "இயல்பிலேயே அபூரணமானவர்கள், கெட்டுப்போனவர்கள்", அறிவுக்கு ஒவ்வாதவர்கள், "மதிப்பில் ஆணுக்குச் சமமானவர்கள் அல்ல" என்று கருதினார். இரண்டாம் நூற்றாண்டின் சீராக், "பெண்கள் அவமானத்தை உண்டாக்குகிறார்கள்" என்று சொன்னார்; ரூபனின் ஏற்பாட்டில் "பெண்கள் தீயவர்கள்" என்று மிக வெளிப்படையாகச் சொல்லப்படுகிறது. அக்காலத்து யூத ஜெப ஆலயங்களில் பெண்கள் கேட்க மட்டுமே வேண்டியிருந்தது, பேச அனுமதிக்கப்படவில்லை; கூடுகையின் முழுமையான பங்கேற்பாளர்களாக அவர்கள் கருதப்படவில்லை. அது ஆண்களின் உலகமாக இருந்தது.

பவுலும் பெண்களும்

பெண்கள் விஷயத்தில் பவுல், தாம் வாழ்ந்த கலாச்சாரத்திலிருந்து அவ்வளவு வேறுபடவில்லை என்ற எண்ணம் இன்று பலருக்கு இருக்கிறது. பெண்களைப் பற்றிய பவுலின் பார்வை முற்றிலும் காலாவதியானது என்றும், ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமையுள்ளவர்கள் என்று நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கும் நவீன உலகுக்கு அது இனி பொருந்தாது என்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். பவுலை நாம் மறந்துவிட வேண்டும். அவர் வெறுமனே பாலினப் பாகுபாடு காட்டுபவர், ஒருவேளை பெண் வெறுப்பாளரும்கூட. மற்றவர்களுக்கோ, சபையில் ஆண்கள் மட்டுமே போதகர்களாகவும் தலைவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பவுல் சான்றாக முன்வைக்கப்படுகிறார். முழுச் சபைப்பிரிவுகள் இன்றும் பெண்களைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கின்றன. சிலருக்கு, ஆண்களும் பெண்களும் ஒருவரையொருவர் நிரப்புகிறவர்கள் மட்டுமே, சம மதிப்புள்ளவர்கள் அல்ல; திருமணத்திலும் சபையிலும் அதிகாரம் கொண்டிருக்க வேண்டியவர்கள் ஆண்களே. ஆனால் பவுலைப் பற்றிய இந்த இரண்டு கருத்துகளும், அவருடைய நிருபங்களில் நாம் வாசிப்பதைத் தவறாக விளக்குகின்றன, முதலாம் நூற்றாண்டின் உலகத்தையும் தவறாகப் புரிந்துகொள்கின்றன. ஏனெனில் பவுலின் நிருபங்களைக் கவனமாக வாசித்தால் முற்றிலும் வேறான ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். பவுலுக்கு, பெண்களும் ஆண்களும் ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருக்கிறார்கள் (1 கொரிந்தியர் 11:11), ஒருவருக்கொருவர்

கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 5:21), திருமணத்துக்குள் பாலுறவு விஷயத்தில் சம உரிமையுள்ளவர்கள் (1 கொரிந்தியர் 7:3). பவுலுக்கு, ஆவியின் எல்லா வரங்களும் பாலின வேறுபாடின்றி ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக்கூடியவை; ஒவ்வொருவரும் – பெண்களும் ஆண்களும் – ஆவிக்குரிய வரங்களை, விசேஷமாகத் தீர்க்கதரிசன வரத்தை, நாட வேண்டும். இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அனைவரும், பெண்களும் ஆண்களும், சமமாகக் "கிறிஸ்துவுக்குள்" இருந்தார்கள்; கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கு மறுரூபமாக்கப்பட்டார்கள் (2 கொரிந்தியர் 3:18).

அதுமட்டுமல்ல, ஊழியத்தில் பெண்களைத் தலைவிகளாகப் பவுல் ஏற்றுக்கொண்டார் என்பது தெளிவு. அவருக்குப் பெண்களும் ஆண்களைப்போலவே நம்பத்தகுந்த கூட்டாளிகளாகவும் சம உரிமையுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர் பெண்களை "உடன் வேலையாட்கள்" என்றும், "சுவிசேஷத்தில் என்னோடுகூடப் போராடினவர்கள்" என்றும், "உத்தம தோழிகள்" என்றும் அழைக்கிறார். பவுல் பெண்களுக்கு இந்தப் பட்டங்களையும், அதோடு "உதவிக்காரி", "தலைவி", "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உடன் வேலையாள்", சற்று நேரத்தில் நாம் பார்க்கப்போவதுபோல "அப்போஸ்தலர்" என்ற பட்டங்களையும் பயன்படுத்துவதைக் காணும்போது, அவர் வாழ்ந்த உலகத்துக்கும், இன்று அவர் அடிக்கடி சித்தரிக்கப்படும் விதத்துக்கும் முற்றிலும் மாறான ஒரு பவுலின் சித்திரம் உருவாகிறது. சபையில் பெண்களின் பங்கைப் பின்னுக்குத் தள்ள விரும்புகிறவர்கள் வழக்கமாக 1 கொரிந்தியரிலும் 1 தீமோத்தேயுவிலும் உள்ள இரண்டு வசனங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இந்த வசனங்களைக் கவனத்தில் கொள்வது முக்கியம்தான்; ஆனால் பவுலைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அவை உண்மையில் சரியான தொடக்கப்புள்ளி அல்ல.

பழைய ஏற்பாடும் இயேசுவும்

பவுல் ஒரு யூதர் என்பதையும், தம் யூத வேதங்களை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதையும் நினைவில் கொள்வது முக்கியம். அந்த வேதங்களில் அற்புதமான பெண் தலைவர்களைக் காண்கிறோம்: இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசனத் தலைவியும் இசை வழிநடத்துநருமான மிரியாம்; நியாயாதிபதிகளின் காலத்தில் தன் நாட்டை மிகுந்த வெற்றியோடு வழிநடத்திய இன்னொரு தீர்க்கதரிசினியான தெபொராள்; ஆண் தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரையும்விட யோசியா ராஜா நாடிச் சென்ற உல்தாள். இவர்களில் ஒருவரும், இஸ்ரவேலின் முடிசூட்டப்பட்ட ராணிகளில் ஒருவரும், பெண் என்பதற்காகத் தங்கள் தலைமைப் பங்கைக் குறித்து ஒருபோதும் விமர்சிக்கப்படவில்லை. பின்பு ஏசாயா 40:9-இல் யாவேயின் ராஜ்யம் வருகிறது என்ற நற்செய்தியை அறிவிக்கும் சுவிசேஷகி இருக்கிறாள். இங்கே எபிரெய மொழி இந்தப் பிரசங்கியைத் தெளிவாக ஒரு பெண்ணாகக் காட்டுகிறது; இது நம்முடைய பெரும்பாலான ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்புகளில் இழக்கப்படுகிறது. சங்கீதம் 68:11-இல் வேறு பெண் பிரசங்கி-

கள் முன்னிலையில் நிற்கிறார்கள்: "ஆண்டவர் வார்த்தையை அறிவிக்கிறார்; அதை அறிவிக்கும் பெண்கள் ஒரு வலிமையான கூட்டம்." நிச்சயமாக, தேவன் தம் ஆவியை ஊற்றுவார், அப்பொழுது "உங்கள் குமாரத்திகளும் குமாரரும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்வார்கள்" என்ற யோவேல் தீர்க்கதரிசியின் முன்னறிவிப்பையும் நாம் மறக்கக்கூடாது – என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கூட்டத்துக்கு விளக்கியபோது பேதுரு தன் பெந்தெகொஸ்தே பிரசங்கத்தில் இதை எடுத்துக்கொண்டது நன்கு அறியப்பட்டது. சங்கீதங்களும், ஏசாயாவும், ஓசியாவும், உபாகமமும் தேவனைத் தாயாக எப்படி விவரிக்கின்றன என்பதையும் மறக்கக்கூடாது. தன் சமகாலத்தவர்கள் பெண்களை எதிர்மறையாக மதிப்பிட்டாலும், பவுல் தன் வேதாகமத்தை அறிந்திருந்தார்; தனக்குப் பாரம்பரியமாகக் கிடைத்த பெண் தலைவர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், பிரசங்கிகள் என்ற வலுவான மரபைப் பற்றி அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

அவர் கமாலியேலிடம் கற்றார்; கமாலியேல் தம் தலைமுறையினராலும் பின்வந்த தலைமுறைகளாலும் மிகவும் மதிக்கப்பட்டவர். நமக்குத் தெரிந்தவரை, பெண்களைப் பற்றி மிகத் தாழ்ந்த கருத்துக் கொண்டிருந்த பரிசேய யூத மதத்தின் மற்ற ரபீக்களைவிட கமாலியேல் வேறுபட்டவராக இருந்தார். மிஷ்னாவில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள அவருடைய சொற்களில், கமாலியேல் பெண்களை ஆமோதிக்கிறார், அவர்களை ஆண்களுக்குச் சம உரிமையுள்ளவர்களாக நடத்துகிறார், அவர்களுடைய நலனை மேம்படுத்துகிறார், அவர்களைப் பற்றி ஒருபோதும் இழிவாகப் பேசவில்லை – நாம் பார்த்ததுபோல நேரடியாகப் பெண் வெறுப்பாளர்களாக இருந்த மற்ற ரபீனிய போதகர்களுக்கு இது முற்றிலும் மாறானது. தம் காலத்தின் மற்றப் போதகர்களுக்கு மாறாக, பெண்கள் தம் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து கற்றுக்கொள்ள அனுமதித்த இயேசுவின் முன்மாதிரியும் பவுலின் கண்முன் இருந்தது. இயேசு பெண் சீஷர்களை வரவேற்றார்; கிணற்றருகே சமாரியப் பெண்ணைச் சந்தித்தது போன்ற, பல சமூக மரபுகளை அவர் மீறிய பெண்களுடனான சந்திப்புகள், பெண்களை அவர் நேர்மறையாக ஏற்றுக்கொண்டதற்குச் சாட்சி. அவருடைய சுகமளிக்கும் கரங்களால் தொடப்பட்ட எண்ணற்ற பெண்கள் இருந்தார்கள்; அவர்களில் சடங்குரீதியாகத் தீட்டுள்ளவர்கள் என்று கருதப்பட்ட பலரும் இருந்தார்கள். மேலும், உயிர்த்தெழுந்த பின்பு இயேசு முதலில் மகதலேனா மரியாளுக்குத் தோன்றினார்; அன்று பொதுவாக நிலவிய கலாச்சாரத்துக்கு மாறாக, ஒரு பெண்ணின் சாட்சியை அவர் மதித்தார் என்பதை இதன்மூலம் காட்டினார். நீதிமன்றத்தில் பெண்ணின் வார்த்தை பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதிருந்தும், சுவிசேஷங்களை எழுதியவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின் முதல் சாட்சிகளாகப் பெண்களைக் குறிப்பிடத் தயாராக இருந்தார்கள்.

சந்தேகமில்லாமல், இவை அனைத்தும் பெண்களைப் பற்றிப் பவுல் சிந்தித்த விதத்துக்குப் பங்களித்தன. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலும் அவருடைய நிருபங்களிலும் பவுலைப் பற்றி நாம் வாசிப்பது, பெண்களை ஆமோதிப்பதில் கலாச்சாரத்துக்கு எதிராகவும் தீவிரமாகவும் இருந்த ஒரு பவுலை வெளிப்படுத்துகிறது. பவுலுக்கு, ஆண்களும் பெண்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் சமமாக மீட்கப்பட்டவர்கள்; கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒன்றாக இருந்தார்கள்; தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் சமமாக ஆசாரியர்களாக இருந்தார்கள்; ஆவி அவர்கள்மேல் சமமாக ஊற்றப்பட்டது; இருவரும் ஒருவருக்கொருவரும் உலகத்துக்கும் தாழ்மையோடும் அன்போடும் சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவருடைய இறையியலின் அடிப்படை அம்சங்கள், சபையில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உள்ள சமத்துவத்தைப் பற்றிப் பெரிதும் பேசுகின்றன. 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:7-ஐயும் நினைத்துப் பாருங்கள்; அங்கே பவுல் தன்னைப் பாலூட்டும் தாயாகச் சித்தரிக்கிறார். தன் உடையக்கூடிய ஆண் அகந்தையைக் காத்துக்கொள்ளும் வழக்கமான ஆண் மேலாதிக்கவாதியாகப் பவுல் இருந்திருந்தால், இதை யாரும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்!

ரோமர் 16-இலிருந்து தொடங்குவோம்

தலைமைப் பொறுப்புகளிலுள்ள பெண்களைப் பற்றிப் பவுல் என்ன நினைத்தார் என்பதைக் கண்டறிய, ரோமருக்கு அவர் எழுதிய பெரிய நிருபத்திலிருந்து நாம் தொடங்க வேண்டும். 16-ஆம் அதிகாரத்தைத் திறக்க வேண்டும். நம்மில் பெரும்பாலானவர்கள் அந்த அதிகாரத்தை மேலோட்டமாகவே வாசித்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன் – பவுல் வாழ்த்துச் சொல்லும் ஆட்களின் பெயர்களின் தொகுப்பாக மட்டுமே அது தோன்றுகிறது. ஆனால் உண்மையில் அது மிகவும் சுவாரஸ்யமான ஒரு அதிகாரம். பவுல் ஒருபோதும் ரோமுக்குச் சென்றதில்லை. ஸ்பெயினில் அவர் திட்டமிட்டிருந்த ஊழியப் பயணத்துக்கு ரோமர்களின் ஆதரவைப் பெற விரும்பும் இந்த நிருபத்தில், ரோமிலுள்ள வீட்டுச் சபைகளின் தலைவர்களுக்கு அவர் கவனமாக வாழ்த்துச் சொல்கிறார். ரோமச் சபை ஒரு பெரிய சபையாக இருக்கவில்லை; மக்களின் வீடுகளில், பெரும்பாலும் நெருக்கடியான வாடகை வீடுகளில், கூடிய பல சிறு குழுக்களாக இருந்தது. 16-ஆம் அதிகாரத்திலுள்ள பெயர்களிலிருந்து நாம் நிறையக் காணலாம் – சில அடிமைகளின் பெயர்கள், சில யூதப் பெயர்கள், சில புறஜாதியாரின் பெயர்கள். அவற்றில் சில பெண்களின் பெயர்கள். பிரிஸ்காள், திரிபேனாள், திரிபோசாள், மரியாள், பெர்சியாள், யூலியாள் போன்றவர்கள். இவர்கள் அனைவரும் ரோமிலுள்ள விசுவாசிகளின் சிறு சபைகளின் தலைவிகளாகவோ உடன் தலைவிகளாகவோ இருந்தார்கள். உண்மையில், தங்கள் கிறிஸ்தவ ஊழியத்துக்காகப் பவுல் இங்கே பாராட்டும் உடன் வேலையாட்களில் மூன்றில்

இரண்டு பங்குக்கும் அதிகமானவர்கள் பெண்கள். ஆனால் விசேஷமாகத் தனித்து நிற்கும் மூன்று பெண்கள் இருக்கிறார்கள்.

பெபேயாள்

முதலாவது: பெபேயாள்; கெங்கிரேயா சபையின் ஊழியக்காரி அல்லது உதவிக்காரி என்று பவுல் அவளைப் பற்றிச் சொல்கிறார். சில மொழிபெயர்ப்புகள் “உதவிக்காரி” (Diakonin) என்பதைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றன; ஆனால் கிரேக்க மொழியில் அப்படி ஒரு வார்த்தை இல்லை. பவுல் இந்த வார்த்தையை மற்ற இடங்களில் பயன்படுத்தும் விதத்தைப் பார்த்தால், நிருபத்தை எழுதியபோது பவுல் இருந்த கொரிந்துவிலுள்ள சபையின் தலைவியாகப் பெபேயாள் இருந்தாள் என்பதில் உண்மையில் எந்தச் சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. 1, 2-ஆம் வசனங்களில் பவுல் பயன்படுத்தும் மொழியையும் வார்த்தைகளையும் கூர்ந்து பார்த்தால், அக்காலத்துக் கடிதங்களைப் பற்றி நாம் அறிந்த எல்லாவற்றின்படியும், பெபேயாள் ஓரளவு மதிப்புள்ள ஒரு நபர்; பவுலின் மிக முக்கியமான நிருபத்தை ரோமுக்குக் கொண்டுசெல்லும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட, கொரிந்து சபையிலுள்ள ஒரு தலைவி.

அக்காலத்தில், கடிதத்தைக் கொண்டுசென்றவரே அதை வாசித்து, பெறுநர்களுக்கு அதை விளக்குவது வழக்கம். இது சுவாரஸ்யமாக இல்லையா? ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம் பவுலுக்கு மிக மிக முக்கியமானதாக இருந்தது – அவர் அங்கே போயிருக்கவில்லை; ஆனால் பேரரசின் மேற்குப் பகுதிக்கு நற்செய்தியைக் கொண்டுசெல்ல இந்தக் கிறிஸ்தவர்களின் ஆதரவைப் பெற விரும்பினார்; ஆகவே சுவிசேஷத்தைப் பற்றிய தன் புரிதலை விளக்குவதில் அவர் மிகவும் கவனமாக இருக்கிறார். தன் நிருபத்தை அவர் யாரிடம் ஒப்படைக்கிறார்? அதை ரோமுக்குக் கொண்டுசெல்லும் இந்தத் தலைமை வகிக்கும் பெண்ணான பெபேயாளிடம். இது இன்னும் சுவாரஸ்யமாகிறது – ஏனெனில் பெபேயாள் ரோமுக்கு வந்தபோது, வழக்கமான நடைமுறைப்படி, வெவ்வேறு வீட்டுச் சபைகளுக்குச் சென்று நிருபத்தை வாசித்திருப்பாள் (எழுத்தறிவுக் குறைவு காரணமாக மக்கள் நிருபத்தை வாசித்ததைவிடக் கேட்டதே அதிகம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்); பின்பு பவுல் எதைச் சொல்ல வருகிறார் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்வதை உறுதிசெய்ய அந்தக் குழுக்களோடு உட்கார்ந்து பேசியிருப்பாள் என்பது சாத்தியம்.

கொரிந்துவில் பவுல் பெபேயாளோடு உட்கார்ந்து, அவளோடு நிருபத்தை வாசித்துப் பார்த்து, அதை எப்படி வாசிக்க வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறார், எதை வலியுறுத்த விரும்புகிறார், எந்தப் பகுதிகளை அவள் ஒருவேளை விளக்க வேண்டியிருக்கும் என்று அவளுக்குச் சொன்னதை நாம் கற்பனை செய்யலாம். ஆகவே பெபேயாள் – ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தை விளக்கவும் போதிக்க-

வும் அப்போஸ்தலரால் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு சபைத் தலைவி – பெண் தலைவர்களையும் போதகர்களையும் பற்றிப் பவுலைக் குறித்து நாம் கேள்விப்பட்டதோடு கொஞ்சமும் பொருந்தவில்லை.

பிரிஸ்காள்

பிரிஸ்காள், அல்லது அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில் லூக்கா அவளை அழைப்பது-போல பிரிஸ்கில்லாள், தன் கணவன் ஆக்கில்லாவோடு சேர்ந்து சுவிசேஷத்-தில் பவுலோடு உழைத்தவள். ஆறு முறை குறிப்பிடப்படுவதில் நான்கு முறை பிரிஸ்காள் தன் கணவனுக்கு முன்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறாள்; இது கிரேக்க, எபிரெயக் கலாச்சாரங்களில் வழக்கத்துக்கு மாறானது; தம்பதியின் ஊழியத்-தில் அவள் வகித்த முக்கியமான, ஒருவேளை இன்னும் முக்கியமான பங்கை இது சுட்டிக்காட்டியது. இயேசுவின் முதல் சீஷர்களிடையே ஒரு முக்கியமான நபராக மாறிய அப்பொல்லோவுக்குப் போதித்தவர்களாக இருவரும் – நிச்சய-மாகப் பிரிஸ்காளும் சேர்த்து – லூக்காவால் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்-கள். ஆகவே பிரிஸ்காள் ஆண்களுக்குப் போதித்த ஒரு சபைத் தலைவியும் போதகியும் என்பதை அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலிருந்தே நாம் அறிந்திருக்கி-றோம். பவுல் ரோமர் நிருபத்தை எழுதிய காலத்தில், இருவரும் ரோமில் குடி-யேறி ஒரு வீட்டுச் சபையை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். பவுல் அவர்க-ளுக்கு அன்போடு வாழ்த்துச் சொல்கிறார்; அப்போதும் பிரிஸ்காளின் பெய-ரையே முதலில் குறிப்பிடுகிறார்.

யூனியா

ஆனால் பின்பு 7-ஆம் வசனத்தில் தோன்றும் யூனியாவும் இருக்கிறாள். "என் இனத்தாரும் என்னுடனேகூடக் காவலில் இருந்தவர்களுமாகிய அந்திரோனீக்-கையும் யூனியாவையும் வாழ்த்துங்கள்; அவர்கள் அப்போஸ்தலருக்குள் பெ-யர்பெற்றவர்கள், எனக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள்." பழைய New International Version-உம் சில மொழிபெயர்ப்புகளும் இங்கே பெயரை "யூனி-யாஸ்" (Junias) என்று தருகின்றன; இது ஒரு ஆணைக் குறிப்பதுபோலத் தோன்று-கிறது. ஆனால் பெயர் யூனியா; அடிமைப் பெண்களுக்கோ விடுதலை பெற்ற பெண்களுக்கோ கொடுக்கப்பட்ட ஒரு லத்தீன் பெண் பெயர். அக்கால இலக்கி-யத்தில் இந்தப் பெண் பெயருக்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன; ஆனால் "யூனியாஸ்" என்ற ஆண் பெயருக்கு ஒன்றுகூட இல்லை. மகிழ்ச்சிக்குரிய வித-மாக, இந்தப் பெயரின் அர்த்தத்தைப் பற்றி இனி எந்தச் சர்ச்சையும் இல்லை; புதிய New International Version-இல் இப்போது "யூனியா" என்றே இருக்கிறது. யூ-னியா ஒரு பெண்; பெரும்பாலும் அந்திரோனீக்கின் மனைவி. கடந்த காலத்தில் யூனியாவை ஒரு ஆணாக்க முயன்றதற்குக் காரணம், இந்தத் தம்பதி "அப்-போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர்கள்" என்று பவுல் சொல்லும் அடுத்த வார்த்-

தைகளே. ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒரு சபையில், ஒரு பெண் அப்போஸ்-தலராக இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் பொருந்தவில்லை. வரலாற்றைப் பார்த்-தால், தெளிவான ஒரு பெண் பெயரை ஆண் பெயராக, அதாவது "யூனியாஸ்" என்று மாற்றுவதற்காக, ஆண் அறிஞர்கள் கிரேக்க மூலத்தையே எழுத்துக்கு எழுத்து மாற்றினார்கள் என்பது வியப்புக்குரியது. இந்த வரலாற்றைப் பற்றிக் கொஞ்சம் அறிந்துகொள்வது பயனுள்ளது.

வேதாகம அறிஞர்கள் கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரு தொகுக்கப்பட்ட பா-டத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் – ஆயிரக்கணக்கான பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளை ஆராய்ந்த பின்பு, மூல எழுத்தை மிக அதிகச் சாத்தியத்தோடு பிர-திபலிப்பதாகக் கருதப்படும் ஒரு வடிவம். சீர்திருத்தக் காலம் முதல் 1927-இல் வெளியான நெஸ்லேயின் (Nestle) கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டுப் பதிப்புவரை, கி-ரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டின் தொகுக்கப்பட்ட பாடங்களில் ரோமர் 16-இல் உள்ள யூனியா ஒரு பெண்ணாகவே இருந்தாள். ஆனால் பின்பு அந்தப் பெயர் ஆண் பெயராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நெஸ்லே தீர்மானித்தார்; இப்படித் திடீரென்று "யூனியாஸ்" தோன்றினார், யூனியா ஒரு அடிக்குறிப்பாக மாறி-னாள். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, அறிஞர்களால் தொகுக்கப்பட்ட கிரேக்-கப் பாடம் அந்த அடிக்குறிப்பையும் நீக்கிவிட்டது. 1990-களில்தான் திருத்தம் செய்யப்பட்டது; ஆரம்பகால கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகள் அனைத்தும், ஆரம்பகால அறிஞர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தது தெளிவாக்கப்பட்டது: யூ-னியா ஒரு பெண்.

ஆனால் இன்று இதில் எல்லோரும் ஒத்துப்போனாலும், இந்த வசனத்தில் பவுல் உண்மையில் சொல்வது – யூனியா என்ற பெண் ஒரு அப்போஸ்தலர் என்பது – சிலருக்கு எவ்வளவு சங்கடமாக இருந்தது என்றால், "அப்போஸ்தலருக்குள் பெ-யர்பெற்றவர்கள்" என்பதை "அப்போஸ்தலருக்கு நன்கு அறிமுகமானவர்கள்" என்று மாற்ற அவர்கள் முயன்றார்கள். உதாரணமாக English Standard Version-இல் அப்படித்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் கிரேக்கம் பேசி, ஒரு வார்த்தையை எப்படி மொழிபெயர்ப்பது என்று நன்கு அறிந்திருந்த ஆரம்பகால சபைப் பிதாக்கள் அனைவருக்கும், "அப்-போஸ்தலருக்குள் பெயர்பெற்றவர்கள்" என்பதே அந்த வாக்கியத்தின் அர்த்த-மாக இருந்தது!

நான்காம் நூற்றாண்டில் கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostomus) சொன்னது இதுதான்:

> ஒரு அப்போஸ்தலராக இருப்பதே பெரிய காரியம்; ஆனால் அவர்களுக்குள்-ளும் தனித்து விளங்குவது – இது எவ்வளவு அற்புதமான புகழ்ச்சி என்று எண்-ணிப் பாருங்கள். கனம் பெற வேண்டியவருக்குக் கனம்! அப்போஸ்தலர்

> என்ற பட்டத்தைத் தாங்கவும் தகுதியானவளாகக் கருதப்பட்ட இந்தப் பெண்ணின் ஞானம் எவ்வளவு பெரியதாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

யூனியா ஒரு பெண்; அவள் ஒரு அப்போஸ்தலர், பவுலின் காலத்தில் சபையில் மதிக்கப்பட்ட ஒரு தலைவி.

ஆகவே இது உண்மையானால், பெபேயாள், பிரிஸ்காள், ரோமர் 16-இலுள்ள மற்றப் பெண் சபைத் தலைவர்கள் ஆகியோரோடு சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, முடிவு தவிர்க்க முடியாதது – ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவக் குழுக்களில், ஆண்களைப்போலவே பெண்களும் தலைமைத்துவத்திலும் போதனையிலும் முழுமையான பங்கை வகித்தார்கள். **இது இப்படியிருப்பதால், முதல் பார்வையில் ரோமர் 16-க்கு முரணாக இருப்பதாக நமக்குத் தோன்றும் மற்ற எல்லா வசனங்களும் இந்தப் பகுதியின் வெளிச்சத்திலேயே பார்க்கப்பட வேண்டும்.** அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் சாட்சியோடு சேர்ந்து, இதுவே தொடங்குவதற்குச் சரியான இடம்.

மற்ற வேதப்பகுதிகள்

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட 1 கொரிந்தியர், 1 தீமோத்தேயு நிருபங்களிலுள்ள அந்த இரண்டு வேதப்பகுதிகளும் அப்போது விதிவிலக்குகளைப் போலத் தோன்றுகின்றன. இந்த வசனங்களின் பின்னணியைப் பற்றிச் சொல்லக்கூடியவை ஏராளம் உண்டு; பவுல் இங்கே சொல்வதை எல்லா இடங்களுக்கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தும் சட்டமாக அறிவிப்பதிலிருந்து அவை நம்மைத் தடுக்கும். **புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற பகுதிகளின் வலுவான சாட்சியைக் கணக்கில் எடுக்காமல், இரண்டே வசனங்களின் அடிப்படையில் ஒரு இறையியல் கருத்தை உருவாக்கிக்கொள்வது, வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு வழக்கத்துக்கு மாறானதாக இருக்கும். ஆனால் வருந்தத்தக்க விதமாக, சரியாக அதுதான் நடந்திருக்கிறது.**

இதை இன்னும் ஆழமாக ஆராய விரும்பினால், இந்த இரண்டு வேதப்பகுதிகளைப் பற்றிய மிக விரிவான ஆய்வை பிலிப் பெய்ன் (Philip Payne) எழுதிய Man and Woman, One in Christ என்ற புத்தகத்தில் காணலாம். சுருக்கமாகச் சொன்னால், பெய்ன் வேதப்பகுதியைக் கவனமாக ஆராய்ந்து இந்த முடிவுக்கு வருகிறார்: 1 தீமோத்தேயு 2:8-15 பவுலின் நோக்கத்தின் வெளிச்சத்தில் வாசிக்கப்பட வேண்டும். எபேசுவிலிருந்த சில பெண்களின்மீது வலுவான செல்வாக்கு செலுத்தியிருந்த தவறான போதனையை எதிர்ப்பதே அவருடைய நோக்கம்; அந்தப் போதனையைப் பரப்பும் அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியிருந்தன. "போதிக்கவோ ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ பெண்களுக்குப் பொதுவான ஒரு தடை" என்பதை இந்தப் பகுதியில் எதுவும் ஆதரிக்கவில்லை; "ஆவிக்குரிய விஷயங்களிலோ மற்ற விஷயங்களிலோ

போதிக்கவும் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவும் பெண்கள் இயல்பாகவே தகுதியற்றவர்கள்" என்ற கருத்தையும் அது ஆதரிக்கவில்லை. அதுபோலவே, அவர் சொல்வதுபடி, "பவுல் இந்தக் குறிப்பிட்ட தடையை எல்லாச் சபைகளுக்-கும் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொதுமைப்படுத்தவில்லை."

1 கொரிந்தியர் 14:34-35 பற்றிய அவருடைய ஆய்வு இன்னும் அதிகக் கவனத்-தோடு செய்யப்பட்டது. ஆரம்பகாலக் கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளி-லுள்ள சான்றுகளின் அடிப்படையில், மற்ற பழமைவாத அறிஞர்களோடு சேர்ந்து அவர் இந்த முடிவுக்கு வருகிறார்: இந்த வசனங்கள் பெரும்பாலும் வேறு (பிரதி) எழுத்தர்களால் சேர்க்கப்பட்டவை; அவை பவுலின் மூல நிருபத்-தின் பகுதியாக இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

ஆகவே, இந்த இரண்டு வேதப்பகுதிகளையும் நெறிமுறையாகக் கருதாமல் இருப்பதற்கும், சபையில் போதகிகளாகவும் தலைவிகளாகவும் பெண்களைப் பற்றிப் பவுல் என்ன நினைத்தார் என்பதை எந்த வகையிலும் பிரதிபலிப்பவை-யாகக் கருதாமல் இருப்பதற்கும் மிக நல்ல காரணங்கள் உண்டு.

தலைமைத்துவத்தில் பெண்கள்

சபையிலும் குடும்ப உறவுகளிலும் பெண்களைப் பற்றிப் பவுல் என்ன நினைத்-தார் என்பதைப் பற்றி இன்னும் முழுமையான ஒரு சித்திரத்தைப் பெற விரும்-பினால், பவுலின் நிருபங்களில் ஆராயப்பட வேண்டிய வேறு இடங்களும் உண்டு. ஊழியத்திலும் போதனையிலும் தலைமைத்துவத்திலும் பெண்களைப் பற்றிப் பவுல் சொல்வதைத் திரித்துவிட்ட, சபையில் மேலோங்கியிருக்கும் ஆண் ஆதிக்கப் பார்வையைச் சரிசெய்வது மட்டுமே நம் நோக்கமாக இருந்-தது. இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிப் பவுல் சொல்லும் எல்லாவற்றையும் வாசிக்-கும்போது, ரோமர் 16-இலுள்ள பகுதி கட்டாயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும். 1 கொரிந்தியர் 11-ஐயும் கவனிப்பது முக்கியம்; அங்கே சபையில் பெண்கள் பகி-ரங்கமாகத் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்பதைப் பவுல் இயல்பாக எடுத்துக்கொள்கிறார்.

பவுலுக்கு அநியாயமாகக் கெட்ட பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று மெல்ல மெல்லத் தோன்றுகிறது. நூற்றாண்டுகளாகப் பெண்கள் கடுமையாகப் பாதிக்-கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், கிறிஸ்தவ ஊழியத்துக்கான அழைப்பைப் பின்பற்றப் பெண்களை அனுமதிக்காததால் கிறிஸ்தவ சபை மிகுந்த இழப்-பைச் சந்தித்திருக்கிறது என்றும் தோன்றுகிறது.

இது சபையின் வரலாற்றில் ஒரு களங்கம். தேவனுடைய கிருபையின், வார்த்-தையின், ஆத்தும பராமரிப்பின் ஊழியக்காரிகளாகத் தங்கள் பங்கை முழு-மையாக நிறைவேற்றும் வாய்ப்பு பெண்களுக்குக் கிடைப்பதை ஒவ்வொரு கி-

றிஸ்தவ சபையும், சபைப் பிரிவும், குழுவும் உறுதிசெய்ய வேண்டிய காலம் எப்போதோ வந்துவிட்டது.

பவுலின் வார்த்தைகளை நாம் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்: அவருக்கு அடிமையென்றும் சுதந்திரனென்றும் இல்லை, யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் இல்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் இல்லை – நாம் எல்லாரும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறோம். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான வேறுபாடும், பவுல் இங்கே குறிப்பிடும் மற்ற இரண்டு பிரிவுகளும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தேவனுக்கு முன்பாகப் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் ஒரே ஆவிக்குரிய நிலை உண்டு என்ற உண்மையைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு மட்டும் இது அல்ல – கலாத்தியர் 3:28-இல் பவுல் சொல்லும் "நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்" என்பது கிறிஸ்தவ சமூகத்தின் சமுதாய யதார்த்தத்தின்மீதும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. கொலோசெயர் 3:11-இலுள்ள இணை வசனத்தில், அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள வசனங்களிலிருந்து ஒன்று தெளிவாகிறது: இப்படிப்பட்ட பிளவுகளை மேற்கொள்வதைப் பவுல் சபையின் சமூக வாழ்க்கையில் நடைமுறையான விளைவைக் கொண்டதாகப் பார்க்கிறார்.

இது, நாம் சிந்தித்துவந்த சுவிசேஷத்தின் பெரிய கருப்பொருள்களுக்கு நம்மைத் திரும்பக் கொண்டுவருகிறது. இயேசுவில் தேவன் தம்முடைய உலகத்தை இரட்சிக்கவும் புதுப்பிக்கவும், நம்மை முழுமையான மனிதர்களாக்கவும் வந்தார். அதன் அர்த்தம்: நமக்கிடையே சமூக, வர்க்க, சாதி வேறுபாடுகள் இல்லை. இன அல்லது இனவாதப் பிரிவினைகளும் இருக்க முடியாது; ஏனென்றால் கிறிஸ்துவால் மீட்கப்பட்ட நம்மில் ஒவ்வொருவரும், தேவன் நம்மை அழைத்தபடி அவரை நேசிக்கவும் சேவிக்கவும் சுதந்திரமுள்ளவர்கள். இதுவே பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் அப்படியே பொருந்தும்.

பெண்களைத் தாழ்த்தி, அவர்களுக்குப் பாகுபாடு காட்டி, "சபையில் நீ இதைச் செய்ய முடியாது, அதைச் செய்ய முடியாது" என்று சொல்லும் எந்த அணுகுமுறையையும் பவுல் உறுதியாக எதிர்த்திருப்பார். அது பழைய ஒழுங்கின் ஒரு பகுதி. ஒரு புதிய சிருஷ்டி இருக்கிறது.

தேவன் நமக்குக் கிருபையையும் பெலனையும் அருளும்போது, பெண்ணும் ஆணுமாக நாம் சேர்ந்து, தாழ்மையோடு கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்குச் சேவை செய்கிறோம்.

சிந்தனைக்கு

நீங்கள் தொடர்புகொண்டிருந்த சபைகளில் பெண்கள் எப்படி நடத்தப்பட்டார்-கள் என்பதில் உங்களுக்கு என்ன அனுபவங்கள் உண்டு? ரோமர் 16-இலுள்ள யூ-னியாவின் கதை உங்களை ஆச்சரியப்படுத்துகிறதா? பவுல் யூனியாவை அப்-போஸ்தலர்களில் ஒருவராகக் கணக்கிடுவதன் விளைவுகள் என்ன? **தலை-மைப் பொறுப்புகளில் இருந்த பெண்களைப் பற்றி அப்போஸ்தலர் நடபடி-களிலும் ரோமர் 16-இலும் எழுதியிருப்பது, 1 கொரிந்தியர் 14, 1 தீமோத்-தேயு 2 ஆகிய வேதப்பகுதிகளைவிட அதிகச் செல்வாக்கு பெற வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?**

தலைமைத்துவத்தில் பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையிலான சமநிலை-யைச் சபைகள் எப்படி மீண்டும் நிலைநாட்ட முடியும்?

Burnett, Gary W.. Paul Distilled, Wipf & Stock. Kindle பதிப்பு.

ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf, அன்பான அனுமதியுடன், பின்வ-ருவதைப் பயன்படுத்தி: www.deepl.com

22 ஏப்ரல் 2022